Opr. „Starodruk" 1970 r.

Rps 9933.

2

1

T. A. Hora

M. Laudowa-Horicowa

Alois Jirásek

Jaroslav Kvapil

František Kvapil

Karel Mašek

Bořivoj Prusík

Karol Pippich

Chrudim

Antonia Pippichowa

G. Schmoranz

BJ

Wielmożny Panie Doktorze!

Zechciej Pan darować, że nie przyszedłem do teatru, a proszę wierzyć, że ja temu nie winien. —

Drugiego dnia poszedłem do Pana w odwiedziny, ale w hotelu powiedzieli mi, że panowie już odjechali. Żałuję mocno, że nie mogłeś Pan dłużej tu zabawić!

Nareszcie proszę przyjąć łaskawie drobiazgi załączone, tudzież wyrazy głębokiego szacunku i poważania, z jakimi pozostaję dla W Pana

sługa
J. A. Hora

Pilzno,
d. 11. lutego 1904.

Hovutný pane!

Přede vším prosím, abyste laskavě prominul, že tak pozdě píšu. Dlouho mne zdržela podobizna a pak to, že jsem chtěl knihy přečísti. Ale já jsem teď nerychlý čtenář. Chatrný zrak nedá večer ani číst ani psát a den při mnohé práci nestačí. Srdečné díky za milé knihy Vaše. Budou mně vzácnou památkou na Vás, na chvíle, které mně

popřáno stráviti ve Vaší spo=
lečnosti a na které s radostí
vzpomínám. Dosud jsem pře=
četl „Začarované kolo". Četl jsem
~~je~~ s velikým potěšením krásnou
tu báseň dramatickou, jež vysti=
huje kouzlo přírody tu tak
jemně a líbezně, tu zas malebně
a dramaticky silně. Ze mne

scény ze života staropolské šlechty, znamenitě malující dobu, velice zajímaly a velice se mně líbily, toho nemusím šíře podotýkat. Nyní se těším na ostatní, nejprvé na „Jeřice". „Na zawsze" budu teď čísti se zvláštním pocitem: v mysli budu mít paní Krapilovou a pana Vajana a číst budu původní verše. Prosím, abyste laskavě přijal podobiznu, o níž jste se zmínil,

a knihy, jež zaslati si dovoluji.
Vzpomeňte někdy na nás a
přijeďte brzo zas do Prahy!
Srdečně Vás pozdravuje a Vám
se poroučí

Váš
Alois Jirásek

V Praze dne 7. března 1904.

7

Veselé Velikonoce!

Srdečné díky za milou vzpomínku, která mne upřímně těšila, i za list. Abyste bodré zdraví byli! „Na zawsze" jsem teď přečetl a teprve teď jsem poznal, jak náleží krásu řeči toho díla. Čtu nyní vzrušující „Jency."

Poroučím se Vám a pozdravuje Vás Váš v upřímné úctě a přátelsky oddaný Alois Jirásek

V Praze 4. dubna 1904.
IV

Dopisnice — Carte postale — Postkarte

Slovutný pán, p. Dor Lucyan Rydel
spisovatel

Tonie
p. p. Zielonki
u Krakova

Halič - Galicya.

„Unie“ Prague. – 4.

8

V Praze 17. listopadu 1904.

Slovutný pane!

Dovoluji si Vám zaslati svou novou hru „Gero", která dnes večer bude poprvé hrána v Národním divadle za režie přítele Jarosl. Kvapila. Prosím, abyste tu knihu laskavě přijal na důkaz mé upřímné úcty a přátelské oddanosti. Poroučí se Vám a pozdravuje Vás

Váš vždy oddaný

Alois Jirásek

J

Slovutný pane!

Dovoluji si Vám zaslati nové své dramatické dílo „Lucerna“ a prosím, abyste je laskavě přijal na důkaz mé úcty a oddanosti. Přítel Kvapil ~~se~~ mně řekl, že jste se zmínil o mém dramatě selském „Otec,“ že byste s ním pomýšlel na jeviště. Nemyslím, že se tak stane, ale kdyby přece bylo na to vážněji pomýšleno, prosím, aby k překladu vzat

byl „Otec“ v té úpravě
jak vydán byl v mých
sebraných spisech (Díl 25.)

Lituji, že Vaše „Začarované
kolo“ se u nás dosud nedostalo
na jeviště a to ne že by
nebylo přeloženo, ale že
bylo dvakráte přeloženo.

Doufám, že ten spor
se přece nějak srovná.

Poroučí se Vám Váš
v upřímné úctě oddaný

Alois Jirásek

12

W Pradze Czeskiéj 11/2 1904.
Koubkova ul. 7 – II.

Wielce Szanowny i Kochany Panie,

przepraszam,
że nie mogłem we wtorek jeszcze z Kochanym Panem się spotkać i przy odjeździe Jego dać Mu „s Bohem!“ V poniedziałek rano otrzymałem wiadomość, że umarł mąż mojéj siostry, i wyjechałem z Pragi do niéj. Wróciłem w nocy, lecz drugi, następny dzień po załatwieniu niezbędnych rzeczy wyjechałem znów do m. Sadskéj i wróciłem dopiero wczoraj wieczorem, po pogrzebie szwagra. Żałuję, że już nie byłem

Gen. 2

2

13

w stanie Kochanego Pana przed wyjazdem Jego w Pradze zastać i powiedzieć Mu, jak miłym było mnie serdeczne, chociaż tak krótkie spotkanie się z Nim. Do widzenia przy innych okolicznościach, dla nas przyjemniejszych niż te, które nam przyniosła w tych dniach dla Kochanego Pana tak przykrych i nieszczęśliwych zły los.

Szwagier umarł koło 1 godz. w nocy na poniedziałek (kiedy byliśmy u państwa Szimáczków) po krótkiej chorobie, która nie zdawała się niebezpieczną.

Uściskam serdecznie Kochanego Pana, całuję rączki Jego pięknej i Szan. Żonie i dzieci Jego uściskam zostając z wyrazami prawdziwego uszanowania i wdzięcznej przyjaźni Fr. Krapil

14

V Praze, 7. března 1904.
III Kouřkova ul. 7.

Velevážený pane a drahý příteli,

teprve nyní mohu Vám psáti, abych Vám co nejsrdečněji poděkoval za Vaši roztomilost, s kterou jste obohatil mou knihovničku svými dramatickými pracemi tak appertně vydanými, a že rovněž stejně půvabným dárkem jste pamatoval na mou dcerušku.

Upřímně Vám za obojí tisknu ruku a doufám, že budu míti záhy příležitost, abych se Vám podobně mohl odvděčiti, „čím chata bohata“!

Měli jsme všichni z Vašich

dárků velikou radost, bylo to po delší zas době u nás vlídnější usmání se osudu – po těch „umartwieniach", o kterých jsem Vám psal předešle do Krakova do Musea Baranieckého, první zase pablesk slunce!

A jen to, že z počátku velké starosti, jež mi nastaly o sestru po úmrtí mého švagra, všechen čas mi zabíraly, a potom zas mé ochuravění – již třetí týden nejsem zdráv – byly příčinou, že jsem nemohl ihned za Váš krásný dar poděkovati.

Činím to však nyní a

stejně vroucně a srdečně, jsem přesvědčen, že se stejnou též laskavostí slova má přijmete.

Byl bych tak rád ještě před Vaším odjezdem z Prahy stiskl Vám ruku – ale ten večer, kdy jste byli u Grafa, jsem již nestihl na venkově za příčinou úmrtí švagrova.
Váš kus „Na výzvy" ještě několikrát se dával v Národním divadle, a kritika, pokud vím, vyzněla vesměs příznivě.

Připojuje milostivé choti Vaší ruky políbení a Vás, velevážený příteli, vřele objímaje trvám

ze srdce Vám oddaný

Fr. Kvapil

Má žena i dceruška připojují pozdrav a poroučení!

16

V Praze 18. května 1904.
Koubkova ul. 7.-II.

Drahý a velevážený pane,

ve chvíli, kdy mne došel Váš laskavý list, byl jsem churav, a v zápětí na to stihla nás druhá letos neočekávaná rána osudu – zemřel bratr mé ženy Judr. Ant. Just, advokát v Trutnově. Byl jsem těmito truchlivými událostmi v naší rodině – ztratilť jsem od zimy do jara dva švakry – tak deprimován, že jsem ani Vám nemohl na Vaše tak milá a srdečná slova odpověděti. Činím tak teprve nyní a děkuji upřímně za všecko Vaše dobré mínění o nás a všecku Vaši srdečnou přízeň. Velice mne i žena

mé i dceruška litovali nemoci Vaší rozmilé paní choti, bylo to ovšem truchlivé překvapení pro Vás při návratu z Čech. Ale jen když chvála Bohu je vše zas už dobře! Přejeme Vám ze srdce, aby celá Vaše rodinka a Vy s ní rovněž jste byli vždy jen zdrávi a měli se co nejlépe!

My jsme se ještě z těch otřesů duševních a z nich plynoucího smutku dosud úplně nezpamatovali. Již skoro si myslíme, že nic dobrého od života ani nesmíme očekávati, aby se to neobrátilo v zármutek a bolest. A jestliže Vám k nastávajícím Svátkům Svatodušním přeji všech radostí, co jich může jen život dáti, připojuji též přání, aby tak bylo s Vámi i dále, a po chvilce

jasného štěstí nepřály žaly. Ať Vás Bůh chrání a všechny Vašemu srdci drahé!

Z Vašich knih máme stále větší radost. Čteme s potěšením Vaše rozkošné písně i zajímavá dramata, a naše literární čtvrteční společnost obdivuje se apartní úpravě obou publikací. Nedávno byl u nás řed. Roman Zmorlinski z Tarnova, četl nám Vaše krásné verše a vzpomínali jsme na Vás upřímně. Od něho dověděl jsem se též o mnohých Vašich zdařených úspěších na jevišti.

Děkujeme Vám upřímně za Vaše laskavé pozvání k Vám. Ale dí Vaše přísloví: „chtěla by duše do ráje ——" mínili jsme do Zakopaného se podívati a ovšem zavítati též o Krakov, leč sotva k tomu dojde. Budeme v létě v naší vesničce

ve Skramníkách na Českobrodsku, a všichni chceme hodně pracovati. Má dceruška ku zkoušce státní z francštiny, má žena na svém románku pro děti, a já – mám na dokončení „Gydione", jejž překládám. Tak vidíte, sotva se vypravíme na delší cestu.

Připojuji od mé rodinky srdečné pozdravení a pozdrav Vám i milostivé paní choti Vaší, kteréž ručky líbám. Vaše dětičky objímám a Vám srdečně ruku tisknu, trvaje Váš v nejupřímnější oddanosti a přátelské přízni

Fr. Krapil

Vysoce vážený pane a příteli,

v novém roce 1905. přeji Vám, velectěné paní choti Vaší i celé Vaší rodince co nejvíce zdraví a štěstí, Vám samému pak vždy vět-ších úspěchů literárních vždy krásnějších projevů Vašeho ducha, Vaší poesie. Splní se to ovšem i bez mého přání, ale přitom si vzpomeňte, že i v dáli vzpomínáme na Vás s vřelými sympatiemi a přejeme Vám z duše všech Vašich úspěchů! Mé žena a dceruška připojují rovněž přání všeho nejlepšího. Žena prosí o vzpomínání <u>pana Vašich dětiček</u>, a dělte [illegible]

je laskavé, až si k němu zalétnete laskavým lístkem. Vřele Vám ruku tisknu s pozdravy nejsrdečnějšími

Váš oddaný

FRANTIŠEK KVAPIL

V Praze 27. února 1905.
Koubkova ul. 7-II.

Vážený a drahý příteli,

děkuju Ti za Tvou milou a laskavou vzpomínku, srdečně mne těšila. Ale není to zrovna nic příjemného ten padesátý rok, mezník mezi mladostí a stářím – teď už půjde život s vrchu dolů, a pak přijde konec!

Jakáž pomoc – a když každý činíme, co můžeme, smíříme se i s tím, a sotva by as kdo chtěl celou tu hru života opakovat znova.

Tisknu Ti ještě jednou ruku za Tvá laskavá a srdečná slova,

20

a na vzájem přeji, aby Tobě, Tvé milé rodince, všem Tvému srdci drahým rozkvétaly v životě jen růže, aby všecky Tvé snahy se potkávaly vždy s nejskvělejším úspěchem, aby vždy štěstí bylo u Vás domovem!

A té naší toužené vzájemnosti česko-polské ať se daří vždy lépe a nechť rozněcuje bratrská srdce vždy větší láskou…

Žena i dcernška připojují srdečné pozdravení! Żona prosi gnów o lask. napisanie imion Twoich dzieci – rada by im czasami małą pamiątkę przysłała.

Milostivé choti Tvé ruce líbaje objímám Tě, drahý příteli, nejsrdečněji, těším se velice na Tvůj opětný příjezd do Prahy a jsem vždy ze srdce Tvůj oddaný

Fr. Kvapil

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

Velevážený pane kolego,

Z kanceláře Národního divadla bylo Vám již oznámeno, že v letošní saisoně vypravíme Vaše nové drama „Na zámku“, a s potěšením se právě dovídám, že hodláte zavítati k premiéře. Chci Vás tím, o jejímž mohutném dojmu nepochybuji, sám jakožto ten, který jsem ji uvedli na scénu a doufám, že v té přičině Vaš

uspokojím. Předloni jsem uvedl na naše jeviště Kisielew-ského „Karikatury“; hra se velice líbila a je po-dnes na repertoiru. Vaše drama, bude-li možno, po-kusím se vypraviti již v provinci t. r. Moje žena, která v něm bude hráti hlavní ženskou roli, pojede po novém roce na pohostinské hry do některých slovanských měst a ráda

by měla i Vaše drama, i do-
porněuji Vám, máte-li sty-
ky především se Zahřebem
a Bělehradem, abyste v čas
i tato divadla na svoji
hru upozornil. Moje žena
ráda by ovšem měla i v
Polsku, v kterýžto při-
čině jsem už dopsal do
Lvova i Krakova. Proto mne
potěšíte, přijedete-li do
Prahy na premiéru, abyste
pojednal, zda by zykou mé

jenž mohl se v Polsku lí-
bit. Bude-li možno, zahrnu-
jeme po čas Vašeho pobytu
i „Karikatury". Ku Vaší
výpravě dle kreseb Grottge-
rových, jejichž sbírku mám
k disposici; přejete-li si
čehokoli, račte mi dopsat.
Těše se na shledanou s
Vámi jsem zcela Váš u-
přímný

Jaroslav Kvapil

V Praze, 16. 9. 1903.

JAROSLAV KVAPIL
V PRAZE,
RESSLOVA ULICE 6.

Milý a vážený příteli,

Posílám Vám svou novou knihu s upří-mným pozdravem a se srdečným díkem za Vaše pohostinství. Těším se zá-hy na shledanou v Praze – Vaše premiéra bude asi v lednu. Vyřiďte u-ctivou poklonu své paní choti a přijměte obě

od mé ženy vřelý pozdrav. Dou-
fám, že mne potěšíte zase
několika řádkami, a jsem

Váš upřímný přítel

Krapin

V Praze, 26. XI. 1903.

24

JAROSLAV KVAPIL
V PRAZE, RESSLOVA ULICE Č. 6.

Milý a vzácný příteli,

Vaše drama „Naryty" bude se hrát u nás počátkem února, a těším se, že na-jisto přijedete. Prosím Vás, nemohl byste mi poslat několik typických fotografií, dle nichž by se naši herci maskovali? Jde mi předevšim o masku muže a kněze. Snad máte doma

nějaké podobizny, kresby atd.,
jež byste mi mohl půjčit.
Vrátím to v pořádku hned
po premiéře.

Těším se tuze na
Váš příjezd. Jsem Vám
dlužníkem za krásné a
milé pohostění, jehož
se mi u Vás dostalo,
a rád bych Vás teď v
Praze přátelsky uvítal.

Jakmile bude datum premiéry stanoveno, podám Vám telegrafickou zprávu.

Vyřizuji Vám srdečný pozdrav své ženy a prosím, abyste jej od nás obou tlumočil své vzácné paní choti. Pozdravuje Vás a přátelsky tiskne Váš –

Kvapil

19. I. 1904.

REDAKCE
ZLATÉ PRAHY

Milý příteli,

dodatkem k dopisu včerejšímu prosím ještě, abyste mi pro „Zlatou Prahu" poslal svou fotografii, již chci připojit k referátu o premieře.

Tout à Vous

Kvapil

21. I. 1904.

JAROSLAV KVAPIL
V PRAZE,
RESSLOVA ULICE 6.

28

Můj drahý,

náš ensemble bude hráti příští týden pohostinsky v Moravské Ostravě a to ve středu 16. t. m. moje „Oblaka" a ve čtvrtek 17. t. m. Troje „Navždy". Do Ostravy máš sotva dvě hodiny jízdy – toť by bylo

-skvělé, kdybys tam při-
jel! V pátek 18. tm. hra-
jeme jak „Narpíky" v
Lomnici. Rozhodně o-
čekávám od Tebe od-
pověď, přijedeš-li. Já
sám budu v Ostravě už
15. tm. večer, a mohli
bychom se tedy viděti
ještě dřív.

Rád bych měl vůbec ne-
jakou zprávu o Tobě. Mo-
je žena hrála – Ra-
vzdy v Brně s ohromným
úspěchem a teď to
jede hrát do Pardubic.
– Škoda, že ty proto-
mé politické poměry
dělají nám u Vás ta-
kovou ostudu! Já mám

na to na všechno vztek
– ani mluvit o tom
nechci. No, buď zdráv
a hleď přijeti! Pozdrav
svou rozmilou paní choť
od nás obou co nejsrde-
čněji; moje žena dě-
kuje Ti za knihy a
upřímně Tě pozdravu-
je. Líbá Tě Tvůj

Kupica

8. 3. 1904.

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

Milý drahý,

chystal jsem se stále k dopisu, ale zatím došlo Tvoje psaní. Dvěděl jsem už dříve od Vondráčka o nemoci Tvé milé ženy, ale nepokládal jsem to za nic vážného; teprve Tvůj dopis mne přesvědčil, že to bylo opravdu nebezpečno. Věř mi, že jsem Tě upřímně litoval, neboť chápu všechnu žalost, již taková nehoda způsobí, i jsem z plna srdce rád, že už je zas lip, a Tvoje milá

choť že už se pozdravuje. Vyřiď jí, prosím, od nás obou nejsrdečnější přání, aby byla zase docela zdráva!

Škoda, žes nemohl za námi přijeti do Ostravy. Hráli jsme „Navždy" jak také v Olomouci a v Prostějově, všude s velikým úspěchem. Má žena hrála to ~~mimo~~ nás pohostinsku v Kolíně a v Pardubicích, před tím už v Brně, a teď to bude hráti též ve Vídni a v Plzni. Vidíš tedy, že Tvoje hra jde po všech Čechách, a líbí

pouze, že moje žena nemůže

přijeti zahrát si tu roli též

v Polsku. Pavlikowskému se

do toho nechce, Kotarbiński

neodpověděl. Je mi toho

tím více líto, protože bych

u nás rád jedoval co možná

polské umění, ale už se tu

počíná žehrat na nedostatek

reciprocity.

Vyřiďte Ti od prof. Mádla

srdečné díky za Tvou knihu,

z níž měl srdečnou radost.

Tuze rád bych časem uvedl

„Jaceonorné kolo" na naše je-

víte, ale letos už to nebude možné, protože máme na léto už z dřívějška jinou velikou tour. Ale jak jsem Ti řekl: nezapomenu!

Měl jsem upřímnou radost z Tvého feuilletonu v „Kurjeru Warszawskim" — děkuji Ti za ta pěkná slova! Srdečně Tě líbám, drahý příteli, vzdávám Ti upřímný pozdrav své ženy a prosím, abys jí od nás obou své roz-milé choti tlumočil. Jsem navždy Tvůj upřímný

Kvapil

5. 4. 1904.

32

Poláci i Češi
shromáždění v Ognisku Polském
na počest básníka
Lucyana Rydla
posílají z Prahy jeho roztomilé, vzácné choti
nejsrdečnější, nejupřímnější
pozdrav!

V Praze, 4. února 1904.

J. Skalochnádl — Jaroslav Kvapil

T. Szymański — Fr. Hovorka

Roman Grodzki — Jaroslav Rozvoda

Mir. Krupičer — Dr. Bořivoj Prusík

[illegible] — Juljusz Pinkus

Czesław Pieniążkiewicz

W. Podwórski · Wł. Jaworski

K. Włodarczyk F. Tokarski

T. Śmiechowicz Zygm. Rotmer

BJ

Můj drahý!

Jsme teď s ženou v Piešťanech (Pöstyén v Uhřích) a snad se odtud podíváme (asi 1. srpna) do Zakopaného, ač-li tam Ty budeš. Piš mi sem, prosím (villa Löger), jak se máš, jak se daří Tvé milé choti, a zda pomýšlíš na výlet do Zakopaného. Těším se na Tvou zprávu a jsem pořád Tvůj upřímný

Kompit

Srdečný pozdrav od mé ženy Vám oběma!

V Piešťanech, 18.7.1904.

PAPIER DAMASCÉ

60. PARIS — Eglise du Sacré-Cœur
C. L. C.

36

8-9-1904.

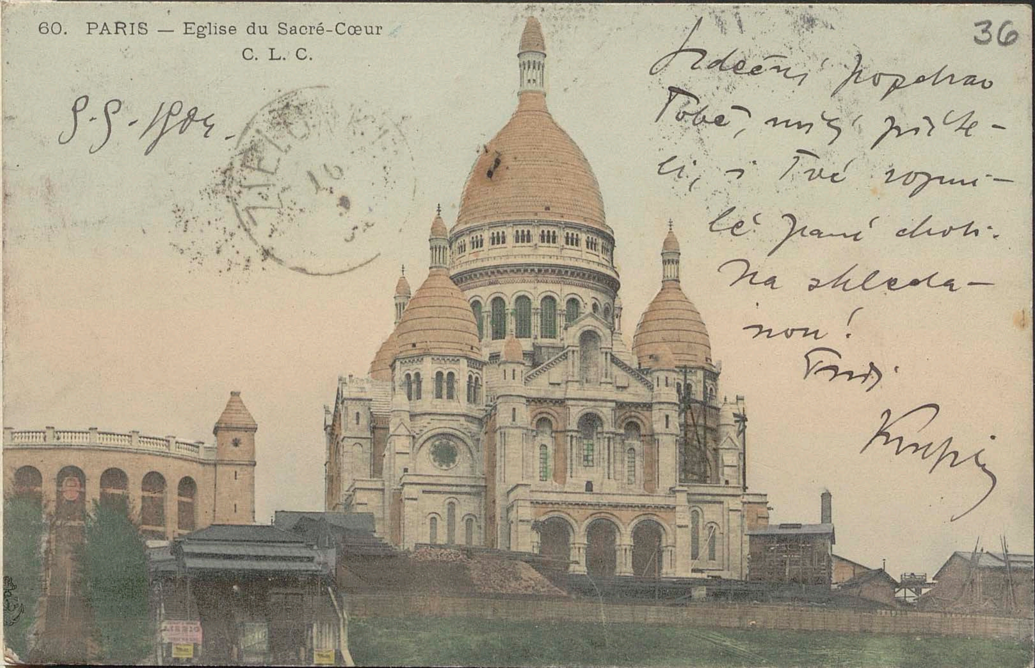

Srdečný pozdrav
Tobě, milý příte-
li, i Tvé roztomi-
lé paní choti.
Na shledá-
nou!
Tvůj
Kupka

RACIBORowICE
14. 9.

CARTE POSTALE

PARIS 74
15 30
9 -9
04
R. BAYEN

KRAKAU 1
KRAKÓW 1
12
9
3
04

Zielonki

Pan
Lucyan Rydel
Toruń
Krzesławice
(Cracovie)
Autriche

Bronowice

ŘEDITELSTVÍ
KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A
NÁRODNÍHO DIVADLA
V PRAZE.

Můj milý,

v příčině Tvého „Začarovaného Kola" vyhledal mne nedávno p. dr. Pippich, žádaje, aby roli mlynařky dostala pí. Benoniová, a dovolávaje se v té příčině Tvého rozhodnutí. Dnes mne navštívila pí. Laudová, žádajíc taktéž o tu roli a tvrdíc, žes jí ji slíbil o banketu v hôtelu de

Také stejným způsobem mohl
bych se ovšem ucházet o tu
roli pro pí. Kvapilovou, a
neméně i pí. Hübnerová a
sl. Dostalová měly by na
ni nárok. Protože pak
některé z nich, především
pí. Laudová, jistě Vám budou
samy psát, oznamuji
Vám zavčas, že my v di-
vadle sami ještě nijak
nerozhodli, a speciálně
Vám že jsem žádné dámě

nic nesliboval. Mrzelo by mne, aby byl bombardován nedočkavými herečkami a tím nabyl o celé věci jiného názoru. Mým *míněním* je, že o takovém obsazování má si rozhodnouti divadlo samo, a že všechno zasahování ať *jednotlivých hereček*, ať *jejích přátel* a — last not least — také *autorů*, resp. *překladatelů*, pokud nejsou

v stálém styku s divadlem a nepozná tudíž dobře jeho personálu, že naprosto nevhodno. Já, pro domo mea, bych doporučit, aby roli tu hrála paní Hübnerová, což oznamuji také Tobě, jak jsem to řekl nabeum řediteli.

Srdečně Tě i Tvou milou choť (také jménem své ženy) zdraví Tvůj upřímný

Kvapil

21. XI. 1902.

ŘEDITELSTVÍ
KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A
NÁRODNÍHO DIVADLA
V PRAZE.

Drahý příteli,

nehněvej se na mne, že jsem Ti posud neodpověděl v záležitosti pí. Zemankové; jednak nebyl jsem v Praze, jednak bylo mnoho starostí jiných — a zvlášť nebylo možno posud stanoviti s jistotou, pojedeme-li vůbec letos v létě několik na pohostinské hry. Podnes nemohu tedy odpověděti se vší určitostí, ale prosím Tě prozatím, abys v tom smyslu pí. Z. dopsal a vyřídil jí;

že na Tvou upomínci nezapomí-
nám a že dle možnosti se po-
starám o její provedení.

Hlavně Ti dnes píši o
provedení Tvého „Jacarovného ko-
la". Chceme je uvésti na scé-
nu v červnu a proto již se
k tomu chystáme. Ale teď Ti
musím povědět věc, která
Tě jistě nepotěší, ale kterou
povědět musím. Překlad
paní Vondráčkové – tak jak
je – potřebovat nemůžeme.
Vyčítají Tě, že už překlad
„Naděje" způsobil mi mnohé

oblíže, a že jsem celé partie musil dát přeložit znovu – ale „Začarované kolo", které má v originale tak skvělou a lehkou formu verše, je většinou přeloženo tak, že mu vůbec nelze rozumět. Četl jsem to již při představení v Plzni, ale svá- dal jsem to na nedokonalou interpretaci; teď však, při studiu překladu a mnohořádu, shledávám nemile překvapen, že v překladu Vondráčkové ztrácí se všechna gracie Tvého verše, a že jsou celé partie neprosto

nesrozumitelný. Máme-li „Jaworovnné kolo“ hrát, musíme míti překlad ne-li ryzí, tož aspoň důkladně a nadobro zpracovaný!“ Pan Vondráček je zajisté výborný člověk a patrně umí dobře polsky — ale není básník, přeloží snad patrně nějakou veršovnou drobnostku, ale na překlady velikých básnických děl, jakých pro potřebu scény, nestačí. Upozorňuji tě na to nerad sice, ale dle své povinnosti s úplným důrazem. Kdyby nebyl Vondráček

41

ŘEDITELSTVÍ
KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A
NÁRODNÍHO DIVADLA
V PRAZE.

Tvým dobrým přítelem, a kdybys mu
nechtěl věci jeho překladů auto-
risovat, nedělalo by mi to všechno
tolik obtíží: objednal bych zkrátka
překlad nový, snad od Adolfa
Černého nebo Frant. Kvapila —
ale takto musím psát pře-
devším Tobě a poprosit Tě za
radu. Máme-li „Začarované
kolo" letos hrát, musíme se zá-
hy rozhodnout. Buď objednáme
si pro divadlo překlad no-
vý (a Tobě zaplatíme obvyklý
honorář, jako všem cizím au-

torům) – anebo dáme Vondráčkův
překlad důkladně zpracovat
některému dovednému bás-
níkovi, jenž by pak ovšem
musil býti na divadelních
cedulích jako druhý překla-
datel spolupodepsán. Do konce
dubna musí býti ta celá
apretura provedena, i pro-
sím tě, abys mi ihned od-
pověděl a v každém přípa-
dě vyřídil tu věc i za Jana
Vondráčka, protože teď jednáme

přímo s autorem, nikoli s jeho překladatelem. Doufám, že mým rozhodnutím naší práci neuškodím, a těším se na Tvou milou odpověď.

Jak se daří doma? Vím teď tak málo o Tobě, ani nevím, jsi-li posud v Tomsku či jinde, a těším se proto tím více na léto, kdy se bohdá v Praze uvidíme. Moje žena teď trochu churaví; letos tuze málo hrála, a to jí také trochu trápí.

Líbám Tě srdečně, drahý příteli, a těše se na Tvou odpověď ~~R.~~ srdečně pozdravuji Tvou roztomilou choť a vyřizuji stejně srdečný pozdrav Vám oběma od své ženy.

Tvůj upřímný

[illegible]

V Praze, 29. 3. 1905.

Milý příteli,

čekal jsem dlouho na Tvou odpověď, a protože nedocházela, dal jsem na mój vrub upravit Vondráčkův překlad básníku Bohdanu Kaminskému, jenž je specialistou v pracích toho druhu a skutečně provádí apreturu způsobem dokonalým. Bude to vlastně překlad podstatně nový, neboť překlad Vondráčkův je přes všechnu svědomitost tak tvrdý a

neohebný, že z něho nelze
použíti takřka ničeho —
ale přes to chci coram
publico zachovat překla-
datelskou firmu Vondrá-
ček & Kaminský, aby to
Vondráčka nebolelo. Co se
týče honoráře, zaplatíme
asi Kaminskému sami,
a také jinak budete za-
jisté i Vy spokojeni.

Píši Ti dnes v této
příčině. Ředitel chce dát

44

vymlouvá nějaké nové dekorace, především sál II. odd.
Prosím Tě, pošli nám hned všechny možné obrazy atd., jež máš k disposici, po případě i velkou nějakou publikaci o šlechtických sídlech v té době — nad nějakého ilustrovaného „Pana Tadeáše“? — abychom měli hodně detailu.
Mlynářem bude bude Jiř. Hübnerovi. Po zralé

úvaze se ředitel takto rozhodl, a je tak nejlíp. Přijedeš na zkoušky? Co pí. Szemaszkowa? Psal's jí? Očekávám Tvou odpověď, pozdravuji Tvou spanilou ženu a vzkazuje Vám oběma pozdrav od své ženy. Líbám Tě upřímně. Tvůj

Kvapil

21. 4. 1905.

P. S. Prosím Tě, vyšel Tvůj „Polský Betlém" tiskem? Tuze bys se mi zavděčil, kdybys mi jej poslal.

45

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

Můj drahý!

čtu právě v Národních Listech, že jsi se stal dramaturgem krakovského divadla. Gratuluji především divadlu k této akvisici a přátelům polským, že Tě získali; Tobě, kamaráde, tolik negratuluji, neboť vím, že dramaturg je Prügelbub každého divadla — leda by v Krakově byly naprosto jiné poměry! A tak teď máte se Polskim ve vlastní správě přední polskou scénu v nejpamátnějším městě polském: když se Vám hodně,

hodně dobré další, a zachovejte přátelský vztah svého divadla k českému umění trvale v paměti!

A teď, můj milý autore „Začarovaného kola" – co se to s Tebou děje, že vůbec našemu řediteli neodpovídáš? Potřebovali jsme „Začarované kolo" hráti, ale dokud nedošla Tvá odpověď, nechtěl ředitel role vůbec rozdávat. Nepíši Ti dnes oficiálně; já to soukromě Ti povídám, že v tom Tvém mlčení tuším nějakou čertovinu, nějaké intriky, které na Tebe působily, a mrzelo by mne, kdyby to nečemu taškovému dovedl

obětovat nejen naše přátelství, ale též svůj vlastní interes.

Vlastně mne to ani netěší, žes dramaturgem, a to z privátní příčiny: chtěl jsem za krátko Tvým laskavým prostřednictvím intervenovat u ředitele Jolského, zda by nemohla má žena v této saisoně u Vás vystoupit; teď, když jsi se stal dramaturgem, vypadalo by to, jakoby chci našeho přátelského poměru využít, a proto píši to jenom in margine svého listu a čekám, co tomu sami řeknete.

Jak se máš? Co dělá Tvá rodina? My byli v létě v Bretagni

– však jsem Ti odtamtud poslal lístek – ale vrátili jsme se hrozně smutně domů. Matka mé ženy, na niž se snad pamatuješ, se nám zatím v Praze rozstonala a zemřela po několikadenním utrpení. Moje žena je tím hrozně sklíčena, a oba sedíme smutně doma, postrádajíce drahé bytosti, která byla naší domácnosti vším.

Prosím Tě, piš brzy našemu řediteli. Překlad Kaminského je znamenitý, krásně by se mluvil. Vyřiď srdečný pozdrav nás obou své drahé ženě, pozdravuj Solského i paní Solskou, jakož i ostatní přátele v Krakově.

Líbá Tě Tvůj upřímný

16. 9. 1905. Kvapil

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

Můj drahý,

právě jsem četl list, jejž napsal J. Vondráček řediteli. Pan Vondráček trvá na tom, aby se na ceduli uvedlo, že překlad Tvé by se „společnou prací F. V. a J. K.“ Ale to nemůže být, protože to není pravda. V celém překladě Kaminského není jediného verše z překladu Vondráčkova: jak by si tedy mohl J. Vondráček osobovat právo na tvrzení, že překlad, jejž chceme hráti,

že společnou prací jeho s Ka-
minským? Uvažte jiný případ:
když jsme chtěli hráti „Na-
zdy", shledal jsem, že pře-
klad Vondráčkův nevyhovuje
všem požadavkům, a dal
jsem jej Kaminskému, aby
jej upravil. Kaminský sku-
tečně zlepšil mnohé verše
a některé partie (na př.
vypravování ženy v I. aktě)
přeložil zcela nově. Tenkrá-
te jsme tedy hráli spo-
lečný překlad Vondr. a Kam.,
ač Kaminský nebyl na ce-
duli jmenován. Sám tedník,

pochopit přece snadno, že na verbo-
vaném překladě je forma vším,
a je-li tato forma výhradným
duševním majetkem Kamin-
ského, nemůžeme ho přece nu-
tit, aby se o něj sdílel s ji-
ným, a p. Vondráček by měl
míti tolik vkusu, nehlásit
se za spoluautora umělecké-
ho díla, jehož utvoření se
nesúčastnil. Kaminský byl
ochoten, aby se oznámilo: „For-
mou originálu přelopil Bohdan
Kaminský na základě překla-
du Vondráčkovu," při čemž
připisoval Vondráčkovi ta-
košťka víc, než mu vlastně

nálepší, a žádal k tomu jen
tolik, aby svolil také k
vydání jeho překladu. Já
sám trvám na té formě
rozřešení, že divadelní ce-
dule bude míti (dle prá-
va) jenom jméno Kamin-
ského, a v divadelních bulle-
tinech že se věc ta šíře
vyloží, aby jméno Vondráčko-
vo bylo s prací nějak spoje-
no. Ale rozhodně protestu-
ji, aby byl Kaminského pře-
klad „Jac. k." vydáván za
společnou práci obou. Vondrá-
ček má bohužel od Tebe
autorisaci a provozovací

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

Právo, proto si troufá tolik požadovat, domýšleje se, že bez jeho souhlasu „Jač. kolo" brati nemůžeme. Ale tady jde o zásadní otázku, a ta se musí vyřídit. Tys autorisoval překlad, jehož my potřebovat nemůžeme, a záleží teď na Tobě, abys provedl důsledky sám. Za to, že jsme disponovali překladem paní Vondráčkovým, než jsme uznali za vhodno opatřit si překlad nový, byli jsme ochotni platit Tobě a jemu společně všechny tantiémy

a Kaminského honorovat zoláště. Dostane tedy p. Vondráček honorář za práci, již bude potřebovat nemohli — co chce víc?

Prosím Tě, hleď už tu nejapnou historii nějak zakoncovat. Pozdrav od nás srdečně svou milou ženu, také ředitele Holského a jeho chotě. Těším se na Tvou odpověď; líbám Tě a jsem Tvůj oddaný

5. 10. 1905.

[illegible]

Jarosl. Kvapil 1. 57

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

Můj drahý!,

vyložím Ti všechno geneticky, a tak si snad nejlíp porozumíme. Tvoje „Začarované kolo" zajímalo mne už dávno; znalť jsem je z prvu z referátů a pak – arci jen částečně – z polského originálu. Když jsme přijali Tvoje drama „Navždy", ptal jsem se tehdejšího dramaturga p. Liera, zda zná „Začarované kolo." On mi odpověděl, že p. Vondráček již za ředitelství Šubertova můj překlad „Z. k." zadal Národnímu divadlu, ale právě –

<u>nedostatky toho překladu</u> že byly hlavní příčinou, proč „J. K." již tehdy nebylo přijato k provozování. Krátce po té jel jsem s Tebou, s Vondráčkem a drem. Pippichem do Plzně na představení „J. K." Ze scény přesvědčil jsem se nanovo o značné divadelní účinnosti Tvé práce a hned jsem prohlásil, že se přičiním, aby se hrála také na Národním divadle. Cítil jsem sice hned všechny nedostatky překladu, ale mnoho jsem svádět

3

52

také na herecké provedení, a
konečně jsem si myslil, pokud
mi překlad nebude konveno-
vat, že jej sám upravím. Proto
jsem se neopatrně slíbil, že
„J. h." provozovati budem. Ale
když jsem se jal čísti Vondráčkův
překlad důkladně, shledal jsem,
že zde nestačí pouhé korektury,
nýbrž že musí býti náležitě
přepracován, mnohem důkladněji,
než jeho překlad Tvého „Nazpěj".
Nemaje tolik času, abych práci
tu provedl sám, požádal jsem

za to Kaminského, a ředitel jmenovaný slíbil, že bude Kaminskému zbolest zaplaceno, p. Vondráčkovi pak zakázáno Tvému zástupci že bude vyplácen smluvený honorář, zákoby jsem kráčí překlad jeho. Opravnil jsem pak tobě, že Vondráčkův překlad musí býti přepracován, a že jeho spoluautorem bude Kaminský. Ale Kaminský záhy seznal, že opravovat překlad Vondráčkův byla by věc tuze nevděčná a zdlouhavá; i rozhodl se, že „J. R." sám nově

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

přeložil. V jeho překladě, jejž nám odevzdal, není ani verše z překladu Vondráčkova. Proto je nemožno, aby byl p. Vondráček pokládán za spoluautora překladu Kaminského, ale vzhledem k jeho zastupitelství Tvých práv a vzhledem k Tobě, smluvili jsme se, že najdeme nějaký modus, aby jméno Vondráčkovo bylo také jmenováno. Navrhoval jsem ani toto: „Veršem přeložil B. K. dle překladu F. V.". Ale když Jan Vondráček à tout prix chtěl býti pokládán za spoluautora Kaminského překladu, prohlásil jsem, že se opru

vší silou této nespravedlnosti, a že budu prostě hájit pravdu. Tím způsobem jsem Ti dopsal.

Chceš vědět, jaký je vlastně překlad Vondráčkův. T. j., proč nechceme upsati z něho některých partií. Na to jsme vlastně nepomýšleli; zprvu jsme zamýšleli jeho překlad veskrze opravit, t. j. ponechat nad jednotlivé zdařilejší verše, aby aspoň trochu jeho práce na něm zbylo — ale když odevzdal Kaminský překlad zcela nový a to výborný, nemohli jsme přec

do tohoto překladu vrážet neúspěšné partie překladu Vondráčkova jen proto, aby mohlo být jméno Vondráčkovo jakožto spoluautora jmenováno. Překlad Vondráčkův nemá lepších nebo horších partií: má jenom určité niveau, niveau pilné, svědomité, ale naprosto nebásnické práce — a totiž uprostřed sám, že Tvé básnické dílo musí být básnicky a se vší bohatostí našeho jazyka přeloženo.

Není třeba, aby Kaminského překlad autorisoval. Autorisaci má Vondráček, a my mu za to zaplatíme, poněvadž má svým jménem na to nárok. Od Tebe nechceme nic jiného, než aby ses nevzpíral provozování překladu, jejž jsme si pořídili na své vlastní účet — a kdybys chtěl (což jistě soukromě) prokázat Kaminskému trochu ochoty, abys nic nenamítal proti tomu, bude-li chtít vydat svůj překlad někdy tiskem — t. j.

DRAMATURG
NÁRODNÍHO DIVADLA

Milý příteli,

Je nám v divadle divno, že vůbec neodpovídáš. Nedávno sem přišel dr. Tippsich oznámit, že přichází Tvým a Vondráčkovým jménem vyjednávat, ale pak už se vůbec nedostavil – a my nevíme, co tedy dělat. Či Ti již na provozování „Jač. kola" v Nár. divadle nezáleží?

Dnes Ti píši v jiné záležitosti, jakožto kolegovi dramaturgovi a předsedovi jakožto příteli. Mluvilo se

už několikrát o tom, aby moje žena jela do Polska hrát, a teď mi na tom zvlášť záleží. Vždyť u Vás vůbec nemají ponětí o moderním českém umění hereckém, a já jsem přesvědčen, že by moje žena měla v Krakově i Lvově veliký úspěch. Prosím Tě, promluv o tom s přítelem Kolskim! Byl bych tuze rád, kdyby ji pozval, a jsem přesvědčen, že by

ale nepochodil. Jena by teď mohla
přijeti kdykoli, třeba hned, dří-
ve později po masopustě.
Co má na repertoiru? Dopo-
ručuji jí Shakespeara 1.) Ofelii,
2.) Večer tříkrálový (Violu i Se-
bastiana) 3.) Zimní pohádku
(Hermionu i Perditu), z Ib-
sena 4.) Noru a 5.) Ellidu
(„Frau vom Meere“, v kterýžto
roli měla právě kolosální ú-
spěch), 6.) ovšem Na [illegible],
po případě moje 7.) Oblaka,
8.) Marii Stuartovnu 9.) Jošin

v Karikaturách 10.) Les deux écoles 11.) La moglie ideale (Praga), ~~K~~ kolportážní něco ze Jezera, tedy 12.) Sulamit a 13.) Makuleum, mimo to z Ibsena ještě 14.) Rebekku Westovou — atd. Prosím Tě, vyřiď to Jelskému, jestli jej pozdravíš, vzkazuje i jeho choti srdečný pozdrav. S Tvou milou chotí oba srdečně pozdravujeme, a jsem vesele

Tvůj

Kvapil

3. 1. 1906.

Nezapomeň mi psát!

J. Kvapil

V Praze 26. 10. 1914.

Drahý příteli,

Ze včerejších novin jsem se dověděl, že dlíš v Pardubicích, a dnes se i dočítám Tvého gymnastického projevu pro česko-polskou shodu. Jsi mi srdečně vítán v Čechách, třebaže za chvílí tak smutných a hrozných! Těším se a věřím najisto, že se podíváš také k nám, do nedaleké Prahy, kde máš dobré přátele, a kde tiše Tebe zvláště–

jsi rád uvítal a bratrsky políbil. Přijeďte jistě a pobuďte s námi – máme si mnoho co povědět! Je zde v Praze hojně Poláků – mimo jiné i přítel Rygier – ale nevídá jich skoro, a při tom bolestně slyším, že někteří z nich si v polských novinách stěžují, aniž by pověděli, co se jim v Praze nelíbí! Naše srdce je přece stále otevřeno všem Slovanům

bez rozdílu, a bolelo by nás, abychom Vy Poláci ze svého postoje v Čechách nabývali dojmu opáčného. Jde však o dobrou vůli a pochopení také s polské strany, a bohužel se dovídám, že tady Poláci dávají svoje děti takořka šmahem do škol — německých. Ale proto ti nepíši: chci ti jen povědět, že ty jako vynikající syn polského národa,

dlící teď na české půdě, mnozí
a vlastně měli přispěti svorně
s námi k utužení a nikoli k
rozbití našeho slovanského bra-
trství. Přijeď, drahý příteli,
taky do Prahy — těším se
na Tebe s dávnou oddanos-
tí! Jsem všecek Tvůj nej-
upřímnější

Jaroslav Kvapil

59

Velectěný pane doktore!

Na zítřejší úterek slíbil Otto mi návštěvu. Nepotřebuji podotýkati jak se na ni těším.

Smluvili jsme si že Vám dám zprávou v kterou hodinu mne na jisto zastihnete doma. Ráno mám zkoušku, večer jsem pozvána do známé rodiny. Zbývá mi tedy doba

(9/II) mezi 4–5 hodinou odpoledne.

Se srdečným pozdravem

II/1907 Marie Laudová Horicová

Praha II. Palackého nám.
č. 359.

Kochany Panie,

Pan dyrektor Schmoranz przyrzekł mi książkę „Zaczarowane koło" mające się w tym sezonie grać na naszej scenie!
Łaskawy Pan, kiedy był w Pradze obiecał dla mnie rolę aktynarki. Niezmiernie

się cieszyłam na tę
rolę o której mi już
Żelazowski mówił,
że bym ją miała
grać względem na
usposobienie talentu
mojego do tej roli.
Pan dyrektor Zelwo-
rauz i pan dramaturg
Kwapil zupełnie się
z tem zgadzają. Dziś
mnie o tem pan
dyrektor mówił.
Dla tego pozwolam

61

sobie prosić Pana aby
napisał mnie że podług
życzenia Pańskiego
ja mogła bym grać
te rolę.

Posyłałam siebie
przysłać krytykę
o sztuce Červ - gdzie
ja grałam rolę po-
dobną do rolę
Młynarki.

Z tego może Pan
sobie wyobrazić że
Młynarkę odegram
w intencji autora.

tem więcej, że jestem
sama zachwycona tą
wspaniałą poezią i
w roli tej się kocham.
Piszę dlatego, że mnie
p. dyrektor powiedział że
inna dama się stara
aby ona tę rolę dostała.
Przesyłam Panowi
mój feuilleton „Polsko-český“
który był w Národních listech
może Pana „zainteresuje.
Łącząc wyrazy pełnego
szacunku pozdrawiam
Pana serdecznie
jako uprzejmie
1904 8/12 Marie Laudova
adres:
Praga II – 359. Hořicova.

V Praze, 12. dubna 1904.
IV

Velectěný pane!

Snad se Vám zdálo neslušností, že jsem za Váš milý dar ani slovem se nepoděkoval. Ale tou dobou, kdy jste mi poslal „Zoran-kolo“ tiskl jsem právě knihu svých několika essayí a tou chtěl jsem se Vám na vzájem odvděčit. Myslel jsem, že to bude dříve, nežli teprve dnes; než tiskárna se zdržela.

Děkuji Vám tady tetince [?] též z Vaší kuchyně, kterou jsem rád jedl a z níž Váš pěkný, lehký a půvabně znějící verš v originale poznal [?]. Kvapil i Jirásek stejně jako já si v ní libovali a Kvapil jistě pomýšlí Vaši pohádku převésti na naše jeviště.

Mnoho a často vzpomínáme zde ještě chvil s Vámi milé zažitých a doufám [?], že nebyly poslední. Mne to tentokráte velmi lákalo o velikonocích [?] právě minulých zajeti si do Kralova [?];

63

Bohužel mi moje práce nedovolily se z Prahy vzdáliti. Ale jednou přece jen svou povinnost a s Kratkou a u Vás se náhle objevím.

Budete-li čísti moji knížku, poznáte, abych se snažil, že skoro její jsou psány hlavně proto, aby činily vnímavy naše přátely a příznivce k prostému pozorování a zájmu o naše umělce a umění. Nic víc. Jiných [illegible] nemají.

Děkuji Vám, drahý pane, zdraví

Váš upřímný

Karel [illegible]

M

64

Praha, 11. dubna 1907.

Mnoho vážený pane,

H. Kvapilová zemřela! Víte to?
Zemřela nejen náhle, ale pro všechny
neočekávaně. Ve čtyřiadvacíti
hodinách. Všichni jsme nesmírně
vzrušeni. Tolik věnců a tisíce a tisíce
lidí včera na pohřbu ukázaly, jak
daleko působila svým uměním.

Vydáme o ní knihu. A. Jirásek,
K. Mašek a já; knihu její památky

a jejího umění. Ze vzpomínky a anekdoty o ní, vyloží řada vybraných spisovatelů a umělců bude psát o ní jako umělkyni a ženě, a jak stojí povinno. Chceme, aby v knize bylo fixováno a objasněno její umění, jak to je vůbec možno. Chceme mít o ní knihu, která by byla i pro budoucí pokolení zároveň historickým dokumentem o této význačné umělkyni a ženě.

A proto Vám, drahý pane, píši.

Přál bych si míti v té knize také
od Vás nějakou stránku (3-4),
abyste nám napsal, jakou myšlenkou
jste si ji sledoval a viděl, jak Vás,
Vaši „ženu" pochopila a interpreto-
vala, jak provedla bolestnou
tragiku ženy a doby.

Prosím Vás o to snažně. Ne o
pojednání, nýbrž o vyprávění a vylíčení
impresse básníka, umělce a člověka.
Neodpírejte mi to. Pěknou odpověď
co nejdříve a pokud brzo žádaný

příspůvek.

Vaši milou choť pozdravuji, Vaše děti líbám a Vás v duchu srdečně líbám, vzpomínaje zase na chvíle u Vás strávené!

Váš upřímný

Karel Šmádl

BJ

Vysoce ctěný pane doktore!

Hodlám přijeti se ženou v pondělí 27. tm. do Krakova po 8 hod. večer, ve 28. a 29. dopoledne chceme věnovati Krakovu a Wieliczce, poněvadž jsme ani Krakov ani Wieliczku dosud neznáme a 29. ve středu odpoledne dovolil bych si učiniti Vám a milostivé paní svou návštěvu v domě, těšíce se co nejvíce na Vás, na poznání Vaši choť i jí-dalnou domácnost. Chceme pozdraviti

znamenitého polského dramatického básníka, ť vnímavě pěstovanou vřelou sympatii pro jeho půdu domácí, v ovzduší jeho domácnosti; vnímavě rodí se mu korrelujícím proutkem jeho poesie a fantasie čarné zjevy vidění a postav, v dramatickém shluku dějů a vášní, tvořících celý jeho vzácný svět poesie.

Prosím, abyste vyřídil milostivé paní mé uctivé poroučení a od ženy srdečný přátelský pozdrav. Jeli Vondráček již u Vás hostem, srdečně ho pozdravíme. Vám pak, vysoceváženy pane Doktore,

jsem s poručením od ženy v upřímné přátelské oddanosti vždy a [illegible] Váš

Dr. Karel Pippich

Chrudim 24/7 1903

V čtvrtek 30. o 10h 25m. dop. budem z Krakova odjeti do Zakopaného. Přikládám naši poslední sokolskou publikaci s uctivým věnováním s prosbou, abyste přiložený výtisk laskavě přijal jako bratrský vzkaz a pozdrav z řad českého Sokolstva.

Hladová vichřice, že jsme se nemohli ani nohou | Smokovec 6/8 1902 — 68

ukrýti. Roztomilé příhody nás ovšem potkaly. Tvá Albína

Mengsdorfer Thal. Der grosse Hinzensee geg. d. Wildererjoch.

Tátra.

Kiadja Feitzinger Ede, Teschen, 1902/12.

Menguszfalvi völgy. A nagy Hinczko-tó a Vadorzó hágó felé. Menguszfalvi cs. 2280m.

Mengsdorfer Sp.

282 AUTO-CHROM

byli na Polském hřebenu, za jasného počasí a vzácné vyhlídky, ale byla F

Zvláštní při bel. Byli jsme nadšeni, jak mohutné a téměř pěkné. Na zemi u jezírka. Povedení bylo v celém velice dobré. Jsou přenádherné scény pěkné. Klesajíce

LEVELEZŐ-LAP

(CARTE POSTALE – POSTKARTE)

EGYETEMES POSTA EGYESÜLET (UNION POSTALE UNIVERSELLE)

Wielmożny Pan
Lucyan Rydel
literat
Tonie
bei Krakau

Zielonki

Vysoce ctěný příteli!

V dopisu své ženy přikládám tento
list, abych ještě jednou Tobě a
roztomilé Tvé choti řekl, jak se
útulně se nám to u Vás, v Vaší roztomi-
lé domácnosti líbilo, jak rádi vzpo-
mínáme na Vaše vzorné pohostinství
a jak ze srdce jsme Vám povděčni za všechny
Vaše laskavosti, kterými jste nás po čas
pobytu našeho v Krakově a u Vás zprová-
zeli. Ceníme si toho ponejvíce z celé
naší cesty, že jsme Vás a Vaši ladnou
domácnost poznali a s Vámi celou duší
se spřátelili.

Mnohých již pěkných dojmů jsem nasbí-
ral, i na další své cestě Tatra-Lomni-
cí, Tatra-Füredem (Smokovcem)
a na Štrbském jezeře, s výpravou na
Polský hřeben, k Popradskému jezeru
a na Osterovu, pak na Balatonském
jezeře (výletem z Pešti), ale není nad
rozkošné Vaše Žalkovice a především
nezapomenutelně prožité poetické a čisty
plné ovzduší Vašeho domova, Vaší
útulné domácnosti, jejíž nejsladší
ozdobou je líbezná, něžná a roztomilá
Tvá choť a jsou roztomilé dítky Vaše.
Ženou poslaný recept MDr. Pečírky,
universitního professora v Praze jako
osvědčený pro [illegible] choť je nejlepší

Doporučuji:

Přikládáme své podobizny pro Vás a prosíme, abyste je laskavě přijali ke vzpomínce na Vaše celým srdcem Vám oddané české přátele. S uctivým ruky políbením velmožné paní Jadwize a s vřelým poručením všem celé rodině Tetmajerově jsem Tobě zcela oddaný

Dr Karel Pippich

Chrudim 21/8 1903

Budeme se stále a co nejvíce těšiti na Tvůj příjezd sem do Čech a zvláště návštěvu u nás. Však se Vám musíme za všechnu laskavost Vaši plně odvděčiti!

Drahý příteli!

Srdečný dík za milý list Tvůj
i poznámky Tvé připomínky. Dnes jen
v rychlosti sděluji, že po osobní mé
intervenci u ředitelstva Národního
divadla v Praze, kde jsem jim předvedl
a vykládal celý děj i dojem Tvého drama
tu. Na základě, jak jsme já i žena
je s paní Kolárovou sepsali,
byla hra ta ihned ku provozování
v Nár. Divadle přijata a já dramaturg
spisovatel Kvapil, který jim tehdá
hned drama pročetl, projevil se doslova

četlo: je to vskutku krásná, silná
práce, v níž se mi zvlášť líbí mo-
hutný ozvuk národního citu. Dra-
maturg i ředitel obrátili se na mne
jen se žádostí, aby některá místa
v překladu Vomáčkově, kterýžto pře-
klad jinak uznávají za velice dobrý,
byla změněna, poněvadž je v nich mluva
nedovedelná t. j. poněkud ~~tvr~~ tvrdá
těžší, by s jeviště dobře, plynně a
srozumitelně zněla. Vyjednám
v ohledu tom, co třeba, s Vomáčkem
samým a až přijedeš sem k nám,
vším jakož i o otázce honoráře se

jistě dohodneme. Dopiš mi tedy pro-
sím, kdy asi jisto přijedeš. V Praze
chtějí tě též pozdraviti, zejména
mladší literati naši a mezi nimi zejmé-
na Kolář, též spisovatel a dramaturg
jako Kvapil, jistě i ředitel Nár. di-
vadla Schmoranz. Já tam si jistě
pojedu s Vámi. Prozatím uctivě poroučím
a políbení ručky vysoce ctěné paní
Jadwize a vřelý srdečný pozdrav
Vám oběma. Až v Chrudimi budeš
vítám vřele s Tvojím hostem [illegible]
srdečně Tě líbá vždy Tvůj

Karel Pippich

Chrudim 8/9 1903

Drahý příteli!

Vřelý dík za laskavou bohatou zásilku Tvých literárních prací prostřednictvím Friedleinovým. Způsobil jsi mně a mé ženě velikou radost. Vydání Tvých uvedených děl je velice sličné. Zejména překrásné Tvé Poezye a Rozerwane Koło se zdařilým portrétem Tvým od Wyspiańského se nám co nejvíce líbí. Bude nám to vždy vzácnou památkou na Tvé přátelství.
Sedím teď na sněmě Království českého v Praze zaměstnán od 9 hod. dop. do 6. večer, den co den, zejména jako člen rozpočtové komise, ku které jsem přikázán.

Je to neveselé, poznávajíc, že namáhá-
ní bohužel při vší intensivní práci
neplodné a bezvýsledné, jako vůbec
politická práce při zbědovanosti řad
poměrů v Rakousku a při bezkarakter-
nosti a ... celého života
politického je mrtvo. Ale práce
musí býti konána. A tak vleču
se s ním, konám svou občanskou po-
vinnost, ale s trpkostí v duši, beze.
Postávám stále více blednoucím a
chřadnoucím idealismem své bytosti.
Jen vzpomínání a vyhledávání svůj
pokojný svět ideálů. Tak aspoň

nikdy do temných mrazivých síní zapadá, kterýž vy nepřeje světla a tepla.

Bude se navrátiti ze svého pobytu zde aby vyprávěním Tvého Nemocného. Na Šumavě stalo se nějak v prvé polovici prosince. Psal jsem tobě již Bedřichovi do Plzně, aby jste připravil zápisu korunovaného Kola. Budeš při-muset již vše zaříditi tak, aby jsi mohl přijeti za několik dní, navštíviti nás v Chrudimi (a vezmi si Vondráčka s sebou), vyjednati se poměry Na Šumavě v Praze a zápis korunovaného Kola v Plzni a tak potěšit

všechny své české přátele. Vzpomí-
náme často se ženou na Vás, na
Vaši Domácnost a na Vaši přátelství
s vřelou oddaností! Milostivé Paní
choti líbám, uctivě ruku a Tebe
co nejsrdečněji zdraví vždy Tvůj

Dr Karel [illegible]

Praha 9/10 1903

Szyfrowaniem Proszę do ciebie Kochany
Bracie 2/1

Drahý příteli!

My chrudimští ochotníci hrajeme Tvé drama „Na úřadě" (Na [illegible]) v překladu Vondráčkově v pátek, dne 5. ledna na jevišti zdejšího městského divadla v tomto obsazení: Ženu hraje paní [illegible], Chalupy muže [illegible], ředitel zdejšího průmyslového musea Pelc, kněze a p. Šternberk [illegible]. Hra bude v dekoraci [illegible] pečlivě vypravena a prosíme jen [illegible] Vondráček [illegible] laskavé brzké poslání a [illegible] půjčení [illegible] reprodukce kreseb

Grottgerových, z kterých by zejména ústroj mužský i ženský dobového rázu, i národní svéráznosti byl patrný.
Napsal jsem do zdejších novin před-chozí zprávu o hře, kterou jsi zaslal.
Doufám, budeli vám její provedení šťastné, že úchvatné tvé dílo bude působit také na naše obecenstvo hlubokým dojmem. Naše [illegible] obecenstvo je pro poslech dramatických děl, jež víte, velice vyškolené a ocení každou subtilnost a každou nuanci s opravdovou vnímavostí.
Jménem své ženy i jménem svým pozdravuji Tě, drahý příteli, co nejsrdečněji k této

premiéře Tvé hry na české půdě do
Chrudimi a do naší domácnosti. Kdyby
to bylo možné, aby rozmilá, sličná
Tvá choť přijela s sebou, byla by nám
jako Ty vřele vítána. Pobavíme se
s Vondráčkem, jak se o Tebe, spřízněné
o Vás obě rozdělíme. Myslím, že by se
to dalo zaříditi velice vhodně tak,
abys zde byl přítomen při své premiéře
abychom pak s Tebou jeli do Plzně, kde
bychom se setkali; aby byla vypravena
repríza „Začarovaného kola" a abys
pak se súčastnil provedení hry. Na
„Vrahy" ve Národním divadle v Praze.
Podle poslední zprávy z Prahy dostali
„Na vrahy" v 17. ledna. Dopiš mi dnes ještě
na ředitelství, abych se dověděl určitý

den, kdy Ta vždy bude u Vás zří-
vati krásno.
Ke svátkům vánočním přeji Tobě a Tvé
rodině to nejlepší! Budiž u Vás ve
všem světlé a radostné! Odpřeny vůly
pochvu Tobě i pozemské slasti! Uct-
ivým poroučením milostivé paní co nejsr-
dečněji Tebe zdraví a líbá Tvůj

Karel Pippich

Chrudim 23/12 1903

Drahý příteli!

Konečně je ustanovena první premiéra Tvého dramatu „Na ú[illegible]" v Národním divadle ve sobotu, dne 6. února. Osobně jsem vyjednal s ředitelstvím v Praze vše tak, že přijedeš ve středu 3. února večer do Prahy, ve čtvrtek 4. a v pátek 5. se súčastníš zkoušek a 6. představení. Ve čtvrtek 4. dána předběžně na repertoir Kovařovicova opera „Psohlavci", v pátek 5. pak Jiráskovo drama „Jan Žižka", abys tyto původní hry poznal. V sobotu

6. po představení bude přátelský ve-
čírek pořádaný Národním Slovan-
ským klubem a polským „Ogniskem“.
Já se ženou přijedu na premiéru do
Prahy tedy v sobotu 6. V neděli 7.
představení s Tebou v Praze. V ponde-
lí 8. pojedeme do Plzně, kde bude
repríza „Začarovaného kola“. Dne 9.
pojedeme z Plzně zpět a přímo až k Vám
do Chrudimi a pak pobudeme několik
dní [illegible] v Chrudimi a u Vondráčků
v Chrasti. Odpusť, že tak imperativně
vše ustanovuji, ale z mnoha závažných
příčin není jiný pořad možný.
Těšíme se co nejvíce na Tebe a na [illegible]

premiéru. Bude pečlivě připravena
Jsem přesvědčen, že bude působiti
hlubokým dojmem. Odepiš mně pro-
sím hned, jelikož se vším tak zrovna
jak Ti to píšu. Od ženy nejsrdečnější
poručení Tobě i roztomilé Tvé choti:
já líbám ruku milostivé paní a
jsem s vřelým políbením vždy Tvůj

Karel Pippich

Chrudim 28/1 1904.

Drahý příteli!

Neobdržel jsem od tebe od tvého odjezdu z Chrudimi než několik lístků až nyní došel milý tvůj list. Doslechl jsem jen, že jsem od té doby se tebou ani s Vondráčkem nesešel, že milovaná Tvá ženuška je nemocna. Bližšího nebylo mně nic známo. Byli jsme onou zprávou velice zarmouceni. Měli jsme za to, že přijedeš domů, že s Dozoukem k radostným dojmům, že když přijme Tě Tvá vzorná, útulná domácnost a svou měkkou péčí

a že budeš v domácím tomto ovzduší vše jaksi znova ve vzpomínkách prožívati. Tím více je nám líto, že tato radost Tvá byla zkalena. Potěšena jsem jim zprávou Tvou, že je jí již lépe a že ~~své~~ se pozvolna Tvá choť prospěla a poměrně v brzku zotaví! Ubohá věru potřebuje jí velice a přejeme jí z celé duše, aby zase úplně byla zdráva, aby žila v lásce k Tobě a dětem a v plném rozkvětu mládí a zdraví žila jen ve výlučném štěstí!

Nevím teď nic, zdali, nějaké kdy by Národní divadlo vypravilo „Večerní Kolo". „Na věky" z jižních krajů po celých Čechách. Kojnova celé naše

ochotnické spolky se chopily této
hry se zvláštní chutí a zálibou a uvádě-
ní její prý se vesměs skvělý úspěch-
Ohlasů. Zarmouceného Tebe že jsme
teď při svém pobytu v Praze, kam
se velikonoční svátky s ženou odjížděli
—, přečetujeme se obě velikého hudeb-
ního festivalu jako členové sdružení
hudebního spolku Slavoj — u ředitele
stát. Nár. divadla pozvaným, po případě
též pozváni.
Těším se co nejvíce na Tvé sebrané spisy,
které chystáš do tisku a které budou
zajisto četbou nejvýš poutavou.
A co dramatického máš teď v práci?
Vzpomínáme často na Tebe a na Tvůj
pobyt v Chrudimi s vzpomínkou přátelskou

oddanosti. Jsme zdrávi. Líbám Tvé roztomilé, sličné choti ručku a celuji Tvé rozmilé dítky. Od ženy Vám oběma srdečné poručení a políbení. Vřele Tě zdraví a líbá vždy Tvůj

Karel [illegible]

Chrudim 1/4 1904.

Drahý příteli!

Dne 23. června tm. bylo z Chrudimi expedováno zásilkou na Tvou adresu do Vorallova – Tvou drahou jako nákladní zboží a sice můj a ženin dárek pro Tebe a pro rozmilou Tvou choť, skříňka s českým plátnem, zelenavá, pod víkem skříňky s [illegible] průmyslového musea, které se Ti tak líbilo. Má to býti malá přátelská upomínka na Tvůj pobyt zde u nás v Chrudimi, který chováme stále ve světlé paměti. Poněvadž od zásilky uplynulo již 20

mi a nedošla zpráva, že bys byl
tutéž obdržel, dotazuji se, zdali
zásilka správně došla. Měli musil
bys tutéž reklamovati u Králové-
Lezí snad se může. Zásilka byla ve
zdejším nádraží severozápadní
dráhy (österr. Nordwestbahn)
nákladní list č. 861 frankovaná.
Vzpomínáme často na Vás s láskou.
Zítra odjíždím já i žena do Prahy
a odtud se sokolskou výpravou do
Lublaně. Tak podstoupíme odtud
malou cestu asi 14 denní. Milostivé
paní mé uctivé ruky políbení a od

ženy srdečné poručení. Tebe oba co nejsrdečněji objímáme a líbáme.

Vždy Tvůj

Karel Pippich

Chrudim 13/7 1904.

83

Chrudim 22/12 1900

Přejeme ze srdce veselé a šťastné vánoce Tobě, rovněž Tvé paničce a dětem. Vzpomínáme na Vás ve věrné přátelské oddanosti:

Karel a Antonie Popperovi:

Dopisnice.

5 HELLER 5
KAIS. KÖNIGL. OESTERR. POST
5 HELLER 5

Vysoce ctěný
pan prof. Dr Lucyan Rydel
spisowatel
Tomie w ~~Krakowa~~
Lwów
teatr miejski

LEMBERG LWÓW
25 12 04

84

Chrudim 12/2 1905

Drahý příteli!

Byl jsem srdečně potěšen z milého Tvého listu a z jeho sdělení. Tak dlouho jsi se odmlčel a neměli jsme žádných zpráv ~~o~~ o Tobě a Tvé milé rodině. Ale teď dočítajíce se z Tvé jímavé práci o výpravou Polského Betléma pochopujeme, že jsi neměl ani času ani chuti ke korrespondenci. Máme z toho upřímnou radost, že se Tvá práce opětně tak zdařila a že skvostný Tvůj Betlém polský, jakž se dalo z referátů dočísti, měl tak krásný úspěch. Toť byl ovšem notně zasloužen

a překvapil jsi mnoho, ale pro to byl uměleckým zdar Tvého díla, tak pilný a poctivý. Gratulujeme Ti, já i žena, co nejsrdečněji.
Jsme zdrávi. Syn Jaroslav jest v prvém roku práv na české universitě v Praze a občas s ním do Prahy vyjíždíme. Milada pravidelně, matka přerušila.
Opětně jsem jednal v Praze s ředitelstvím Nár. divadla ohledně Tvého [illegible] Mola. Kdy provozováno to Divadlem bude, není ještě ustanoveno, ale musí to býti v létě tohoto roku. Budu stále na to naléhati. Co týče se obsazení úloh, dovolávala se paní Laudová-Hořicová toho, že jí výslovně slíbil, že ona bude

mlynářku. To též tvrdila mně při jistém rozhovoru Tentlová, když jsme byli v Plzni, byli jsme shodnuti v tom, že mlynářku má hráti pí Benoniová. Snad by bylo dobře pro prospěch hry samé, když beztoho se zavedlo v poslední době v Nár. divadle alternující dvojí obsazování hlavních úloh, aby obě dámy pí Laudová-Hořicová i pí Benoniová mlynářku hrály střídavě. Obě, každá po svém způsobu, budou ji hráti velice dobře.

Velice jsme potěšeni zprávou, že asi přijedeš zase do Čech, a nás navštívíš. Těšíme se na Tebe co nejvíce a zveme Tě do domácnosti své! Rozumí se samo sebou, že by naše radost jistě se rozhojnila, kdyby

Tvá roztomilá zlatá mohla přijeti s sebou. Bohu díky, že je opět zdráva a jak píšeš, dobře vypadá. Snad by se pomocí Tvé rozumné švakrové dala věc přece zaonačovati tak, že by jsi muška Tvá mohla odjeti a vypraviti se s sebou do Čech. Kde by byla vítána ve všech potěšenou vítající přátelské oddanosti, zvlášť též u nás, v rodině naší.

Právě teď odjel od nás tenorista Florjánský, který zde zpíval „Dalibora". Byl po dva dny hostem naší domácnosti. V rozhovoru s ním jsme vzpomínali všeho ve Vás a ve nás pobyt v Polsce zvlášť pak v Krakově, Toruni a v Katovicích. Zdravíme Tvou ženušku i děti líbáme. Ženě Tebe mnohokrát zdraví a již objímaje Tě srdečně jsem vždy Tvůj Karel [illegible]

86

Drahý příteli!

Promiň, že teprv dnes odpisuji na Tvůj milý list. Musil jsem, jsa teď již po 6 nedělích po návratu z Prahy, dopsati nejdříve Vondráčkovi a obeslat ho do Chrudimi minulou neděli k účetnímu jednání. Mezi tím jsem jednal vždy s dramaturgem Kvapilem. Když již celá ta affaira následkem skutečné nemocnosti a bezradnosti nynější správy divadelní nepo. vlády kliky při ní Kvapilovy-Schmoranzovy dostala se do takových kolejí, hleděl jsem prostředkovati, aby Tys tím netrpěl a aby znamenité Tvé práce [illegible]

vané kolo se na jeviště Nár. divadla do-
stala. Vysvětluji si všecko tím, že [illegible]
nější nemožnost provedení toho mezi [illegible]
právem a požádal jsem p. Vondráčka, aby mi
laskavě svou svolnost se své strany provedení
umožnil. Navržený podklad, že pře-
klad od Kaminského s použitím překladu
Vondráčkova, měl býti zaměstnaný, kdyby
nebyl další [illegible], vydání překladu
tiskem. Vondráček obdržel od Nár. divadla
za svůj překlad 250 K a od nakladatele
Šimáčka [illegible] 100 K za vydání překladu
tiskem, však tenkráte v předpokladu, že
s [illegible] Začarované kolo bude dávati se v Nár. di-
vadle v překladu Vondráčkově. Teď [illegible]

Šimáček překlad Vrchlického nevydá, když se Krásné Kolo bude hráti na Národ. divadle v překladu Kaminského a Vrchlický musí za tohle 100 K vrátit, jelikož ztrácí úplně možnost dalšího prodávání svého překladu. To je pro něho bolestné a proto je podrážděn. Proto též mé prostředkování nemělo zdárnějším výsledku. Shodli jsme se s Vrchlickým na tom, abychom s celou akcí počkali do příštího léta, kde nepochybně nastane úplná změna s divadelním regimem. Pak se o to postarám, aby se Tvá hra vypravila s jakýmkoliv překladem a s jakými modalitami to jest jedno, ale odstoupil Šimáček, který Vrchlickému napsal velmi zdvořilý dopis, myslím, že vše půjde snadněji a Vrchlický se i s jiným arrangementem spokojí!

Překlad Vondráčkův je až na jednotlivosti, které se snadno opraviti dají, velice dobrý, výrazný a věrný. Kaminský sice překládá básničtěji, ale nedbá příliš věrnosti a přiléhavosti překladu (aspoň z jazyků mně známých nepodal — jeho překlad Kecar. Vole úplně nerozumím). S jistotou jest dílo Kaminského mělčejší a plynnější, než Vondráčkovo, ale Vondráčkovo dílo je též prací dobrou a pro- [illegible], [illegible] se [illegible]. Je to jen nedůvěrnost z strany přítelstva a zajištění honorářů Kaminskému, co dalo podnět ke celému konfliktu, tomu [illegible] obsah tohoto listu, [illegible] jeho důvěrný pro sebe. [illegible] Tobě a Tvé stále horlivé a znamenité činnosti s upřímným přáním. Od ženy nejsrdečnější pozdrav Tobě i [illegible] Tvé choti, které [illegible]

[illegible] rukou líbám. Tebe vřele pozdravuji a s [illegible] objímá věrný Tvůj

Karel [illegible]

Praha 24/11 1905

Chrudim 23/10 1914.

Drahý příteli! Prosím, abys nezapomněl na svůj slib, že nás s celou svou rodinou jistě na-vštívíš v neděli 25. t. m. na celý den. Přijedeš-li dopoledním vlakem 10 h 33 m, budete u nás u obědu a odpoledne a můžete zase odjeti vlakem 6 h. 15 m odp. Očekáváme Vás na jisto a těší se na Vás [illegible], zejména [illegible], [illegible] Vás [illegible]. S srdečným pozdravem a políbením

[illegible]

Nakl. Josef Schütz, Chrudim.

88

Vysoce ctěný

pan Dr. Eugen Rydel

professor, spisovatel

t. č. v

Pardubicích

u p. [illegible] [illegible]

Lippert

7844

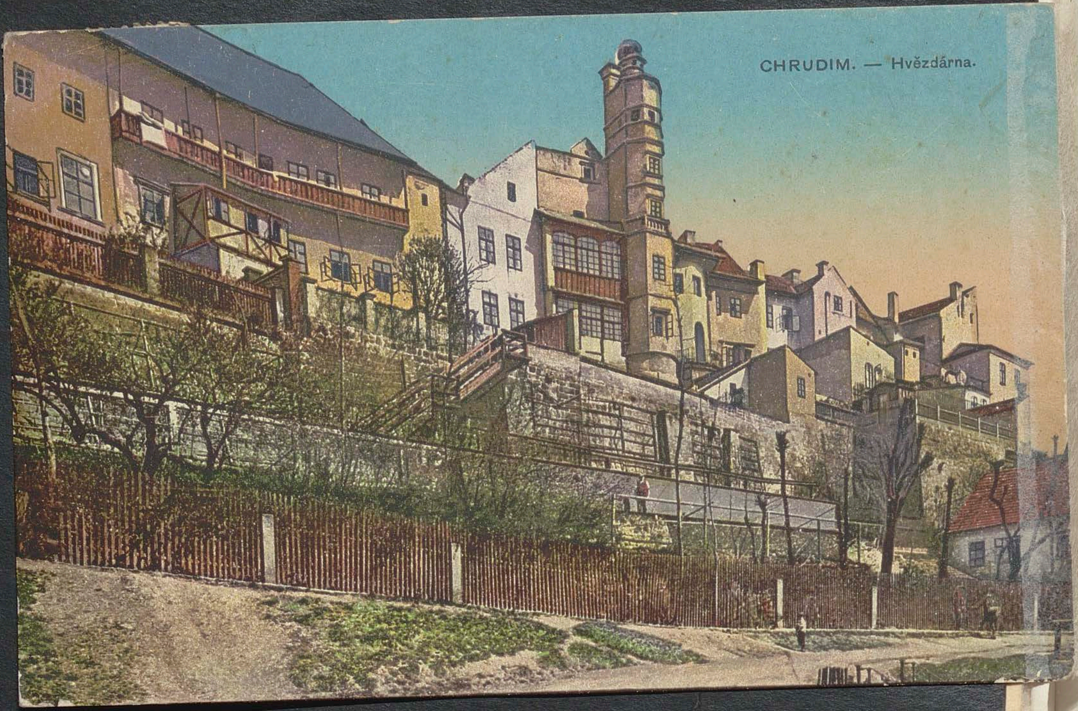
CHRUDIM. — Hvězdárna.

KOMENSKÝ

DOPISNICE KOMENSKÉHO.

VE PROSPĚCH ČESKÝCH ŠKOL VE VÍDNI.

Veselé Velikonoce!

89

Chrudim 7/4 1915

Vysoce učený

pan Dr. Zdeněk Nejedlý

profesor, university

Praha Král.

Vinohrady Brandlova

ul. č. 5.

Co uspořádají vzpomínku [illegible]

a na [illegible] [illegible]

[illegible]. [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

Váš Dr. Karel [illegible]

Dr. O. [illegible]

Die orig. A. [illegible]

Minerva Praha Ferdinandova 23.
MINERVA 620-3

90

Chrudim 20/VIII 903.

Wielmożna Pani!

Wróciwszy z podróży chcę spełnić, com szanownej Pani przyobiecała; przysyłam więc szanownej Pani receptę na pigułki. Pigułki trzeba koniecznie brać codziennie zaraz po obiedzie po 2.
Jak już szanownej Pani opowiadałam, są pigułki znakomitym środkiem dla wzmocnienia sił. Życzyłabym Kochanej Pani, aby lekarstwo to miało dla szanownej Pani taki skutek, jak dla mię. Trzeba dodać, iż z początku czuć po pigułkach

ciśnienie w żołądku; później wszak przyzwyczaiłam się do tego.
Po wyużyciu dwóch pudełek pigułek już czułam ogólne wzmocnienie i postrzegłam, że szybko tyję. —
Ciągle z mężem wspominamy bardzo pięknych chwil w miłem towarzystwie. Dziękuję szanownej Pani i Panu D=rowi za uprzejmą gościnność i za wszystkie miłe usługi. Bardzo będzie nam przyjemno zawsze wspominać szanownego Państwa.
Łączę wyrazy głębokiego

szacunku i pozdrowienia od
mie i od mego męża

kreślę się

Ant. Pippichová

Chrudim 19 21/8 05.

Czeska Praga 4./II. 04.

Wielce Szanowny Panie Doktorze!

Będzie nam bardzo przyjemnie, jeżeli Wielce Szanowny Pan Doktór zrobi nam zaszczyt odwiedzeniem nas dziś, choćby na chwilkę, na szklankę herbaty.

Ponieważ jednakowoż wiemy, iż Wielce Szanowny Pan Doktór nie jest zawsze panem swego czasu, dlatego też nie wymieniamy godziny, zaznaczając, że od godziny 3. po pol. jesteśmy w domu aż do samego wieczora.

Wielmożny Pan doktór prawdopodobnie będzie na obiedzie u Państwa Kwapilów, z stamtąd

więc ma Wny Pan tylko pare kroków do stacji tramwaju „Karlovo náměstí. Česká technika". Jeżeli Pan Doktór wsiednie do zielonego tramwaju jadącego na góre (ulicą wprost od tej którą Wny Pan dojdzie od Państwa Kwapilów do „Karlovo náměstí") wtedy to Wny Pan jedzie bez przesiadania aż do stacji „Chodská ulice." Ulica ta je przy wysiadaniu w prawo i tą Wny Pan dojdzie aż do parku, w prawo za róg i 2. dom od rogu jest № 17. Załączam mały plan, bo jestem pewny, że niebardzo jasnie się wyraziłem.

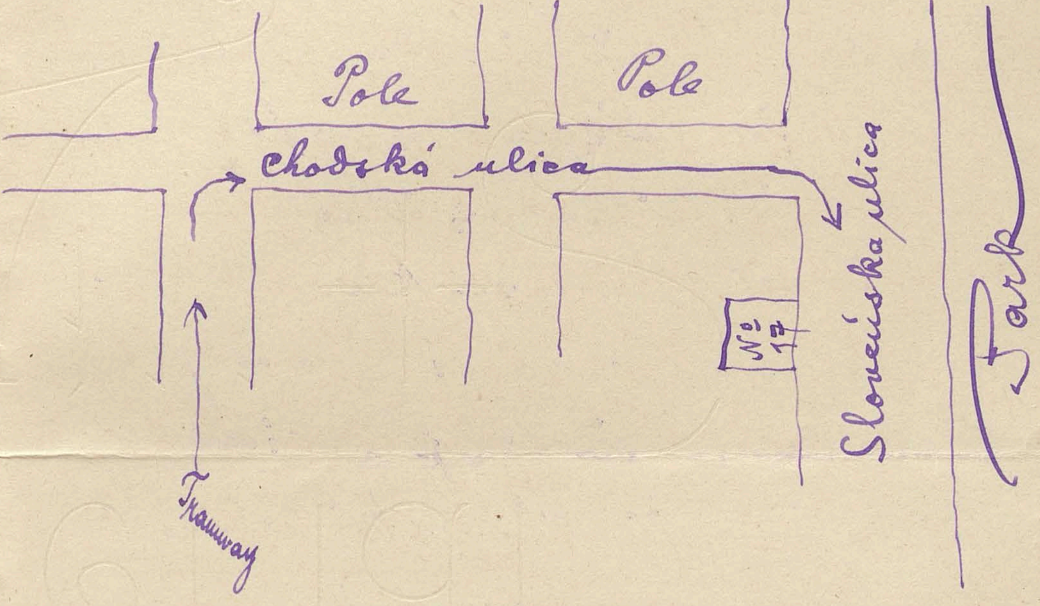

Cieszymy sie, że będziemy mogli mieć zaszczyt witać tak zacnego gościa w swojem skromnem mieszkaniu

Z najserdeczniejszemi ukłonami i pozdrowieniami

Anna z Grzesiaków-Prusikowa Dr B. Prusík

PŘÍTEL DOMOVINY
LEVNÁ ILLUSTR. KNIHOVNA
POLSKÁ KNIHOVNA
SVĚTEM

Dr. B. PRUSÍK.
Prague-Vinohrady 1106 (Autriche).
Telefon 1325.

Kochany i zacny Przyjacielu!

Dziękuję Ci za drogocenny Twój podarunek, który nam zawsze będzie bardzo miłą pamiątką na Twoją, drogi nasz Przyjacielu, obecność między nami. Mogłeś zupełnie jak Caesar lakonicznie zadepeszować do zacnej Twej małżonki: Veni-vidi-amatus sum... Ty wiesz dobrze, jak głęboko i jak szczerześmy Ciebie wszyscy zaraz pokochali! Więc jeszcze raz najserdeczniej Ci za miłe wspomnienie dziękuję a przepraszam, że nie jestem w stanie zrewanszować Ci się, jakbym życzył.

Wysłałem wczoraj N° „Českých Květů" do których już parę lat piszę recenzje teatralne.

A jeszcze mam k Tobie wielką prośbę:

ob
Sle
ga
bi
Da
w
cf
m
ka

Wa
i c
ad
po
kk
na
td
i
po

otóż prosi mię dziś redakcja „Ottova Slownika Naučného" żebym do następnego zeszytu napisał Twoję i Twego ś. p. Ojca biografję. Czy mogę prosić o niektóre daty bio- i bibliograficzne? Im więcej materjału raczysz mnie dostarczyć, tem wdzięczniejszy będę. Albo wyznacz mnie dzieło, gdzie bym znalazł wszystko potrzebne. Niegniewaj się za to.

U nas idzie wszystko po staremu. Wspominamy często, często na Ciebie i cieszymy się, że następne Twoje odwiedziny dadzą nam przyjemność zapoznania się z Twoją zacną Małżonką, której rączki całuję i od swej żony najserdeczniejsze pozdrowienia przesyłam. Proszę Cię uprzejmie, ażebyś i Ty przyjął od nas obojga szczere pozdrowienia i pozostaję Twój

wdzięczny i życzliwy

Boř. Prusík

BJ

Velký sál c. k. universitní knihovny.

Pozdrav z Prahy! chanego Męża Pani pozdrawiający B. Prusik.

Annu Prusikowa

99 117.

96

Korespondenční lístek.

Correspondenz-Karte.

Dr. B. PRUSÍK.
Prague-Vinohrady 1105 (Autriche).
Telefon 1325.

PRAHA 2

Wielmożna Pani
Jadwiga Rydel
Tonie
via
Kraków
p. Zielonki.

ŘEDITELSTVÍ
KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A NÁRODNÍHO DIVADLA
V PRAZE.

Wielmożny Pan
Lucyan Rydel,
pisarz dramat.,
wieś Tonie,
via Kraków.

Wielmożny Panie!

Mam zaszczyt donieść W Panu, że będziemy grać Pańską sztukę „Na zawsze”, którą przełożył Fr. Vondráček.

Że względu, że płacimy autorom 5% tantyemy – przekład honorujemy specyalnie –, proszę uwiadomić mnie, komu mamy wysełać tantyemy, czy panu Vondráčkowi, który oznajmił nam, że posiada prawo przedstawiania Pańskiej sztuki, albo dyrektnie W Panu.

Z głębokim szacunkiem

Schmoranz

W Pradze, 10. września 1903.

ŘEDITELSTVÍ
KRÁL. ČESKÉHO ZEMSKÉHO
A NÁRODNÍHO DIVADLA C. K.
V PRAZE.

Wielmożny Pan
Dr. Lucyan Rydel,
pisarz dramatyczny,
Tonie
u Krakowa.

Wielmożny Panie!

Zdziwiony będzie WPan, że mu zwracam szkicę dek. dla „Zaczarowanego Koła". Jest mi to bardzo przykro, ale nie mogę postępować innaczéj.

Pan Vondráček niechce i niechce dopuścić, żeby wyborna Pańska dram. poema, dla której inscenowania zamyślałem zrobić wszystko, co być może, została graną w tłumaczeniu, które kazałem zrobić poecie Bohdanu Kamińskiemu, i zostaje przy tem, żeby na afiszach stało, że Pańskie dzieło przetłumaczyli Vondráček a Kamiński. W tłumaczeniu Bohdana Kamińskiego nie zostało jednak z tłumaczenia pana Vondráčka nie wierszu.

Dramaturg Krapil wprawdzie mniemał początkowo, że będzie możliwe ratować tłumaczenie p. Vondráčka przynajmniej częściowo, ale łatanie było mozolne i kłopotliwe. Wskutek

/.

./

tej daremnej mitręgi zdecydował się Kamiński przetłumaczyć Pańską poemę <u>na nowo</u> i wykonał swój zamiar z powodzeniem zupełnem. Okazało się, że taką poemę nie może tłumaczyć z powodzeniem nikt, kto sam nie jest poetą.

Ale pan Vondráček mniema, że <u>nie może</u> połączyć ze swoim literackim honorem, aby na afiszach stało tylko nazwisko Bohdana Kamińskiego jako tłumacza.

Dla mnie zaś rzecz niepojęta, jak by mógł pan Vondráček połączyć ze swoim literackim honorem, aby tam stało Vondráček <u>i</u> Kamiński, jeżli cały czeski text jest duchowy majątek Kamińskiego.

Nie pozostaje nic innego jak zaniechać przedsięwzięcia wystawić paradne Pańskie dzieło na naszej scenie. Tłumaczenie p. Vondráčka, któremu WPan ustąpił wszystkie swoje prawa

./

100

/.

autorskie w języku czeskiem, jest niezręczne i niezrozumiałe już przy lekturze, tym więcej było by niezrozumiałe ze sceny. Dla tego nie możemy go użyć, jeżli nie chcemy skompromitować powodzenie Pańskiej poemy przed naszą publicznością, która da się zająć wierszem tylko pięknie brzmiącym. Niemożemy także czynić nakład na wystawienie poemy, o której już zgóry wiemy, że w tekście pana Vondráčka niemoże mieć powodzenia.

Jeżli pan Vondráček myśli, że swoją dyletantską upartością – co do wierszu jest dyletantem mozolnie szukającym stosowne słowo – przyda się do czeskiego rozszerzenia wybornej Pańskiej poemy, robi przez to W Panu złą przyjacielską przysługę. Jako szczéry prawy przyjaciel miał by Pański artystyczny zysk stawiać wyżéj niż skrupuły swego dyletantskiego literackiego honoru, tym więcéj,

/.

BJ

/.

żeby jego materyalny zysk został nietkniętym Tantyemy za prawo przedstawiania posyłali byśmy na jego adresę.

Ale co robić! Nie chce, nie chce, a my innaczéj postępować nie możemy. Rzecz i interes teatru stoi dla nas wyżéj niż marudny interes p. Vondráčka.

Jest nam bardzo przykro, że o takie „przyjacielstwo" rozbija się wystawienie Pańskiej wielkiej poemy na naszej scenie.

Z prawdziwym szacunkiem

GSchmoranz

W Pradze, 30. czerwca 1905.